

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2010*

Στην υπόθεση T-119/06,

Usha Martin Ltd, με έδρα την Καλκούτα (Ινδία), εκπροσωπούμενη από τον Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, τον J. Branton, solicitor, και τους Β. Ακριτίδη και Υ. Melin, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους J.-P. Hix και Β. Driessen, επικουρούμενους από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

και

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους P. Stancanelli και T. Scharf,

καθών

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως 2006/38/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2005, για την τροποποίηση της απόφασης 1999/572/ΕΚ για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας (ΕΕ 2006, L 22, σ. 54), και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΚ) 121/2006 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2006, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1858/2005 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας (ΕΕ L 22, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, Μ. Ρεκ και V. Μ. Σιucă (εισηγητή),
δικαστές,

γραμματέας: Κ. Ροcheé, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Μαρτίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

- 1 Η διέπουσα το αντιντάμπινγκ βασική κανονιστική ρύθμιση απαντά στον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: βασικός κανονισμός) [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22)]. Το άρθρο 8, παράγραφοι 1, 7 και 9, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 8, παράγραφοι 1, 7 και 9, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει τα εξής:

«1. Υπό την προϋπόθεση ότι έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα το οποίο επιβεβαιώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εξ αυτού πρόκληση ζημίας, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί ικανοποιητική οικειοθελή ανάληψη υποχρεώσεων που προσφέρει εξαγωγέας για να αναθεωρήσει τις τιμές του ή να παύσει τις εισαγωγές του σε τιμές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αν, κατόπιν συγκεκριμένων διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, διαπιστωθεί ότι αυτή η ανάληψη υποχρεώσεων εξουδετερώνει τις ζημιολογικές επιπτώσεις του ντάμπινγκ. Σε αυτή την περίπτωση και στο βαθμό που ισχύουν οι αναλήψεις υποχρεώσεων, οι προσωρινοί δασμοί που έχει επιβάλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 ή οι οριστικοί δασμοί που έχει επιβάλει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4, κατά περίπτωση, δεν εφαρμόζονται στις αντίστοιχες εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος που κατασκευάζεται από τις εταιρίες οι οποίες αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων όπως έχει τροποποιηθεί. Οι αυξήσεις τιμών βάσει αναλήψεων υποχρεώσεων αυτού του είδους δεν επιτρέπεται να

είναι μεγαλύτερες από αυτές που χρειάζονται για την εξουδετέρωση του περιθωρίου ντάμπινγκ, και μάλιστα θα πρέπει να υπολείπονται του περιθωρίου ντάμπινγκ, εφόσον οι αυξήσεις αυτής της κλίμακας θα ήταν αρκετές για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

[...]

7. Η Επιτροπή υποχρεούται να ζητεί από κάθε εξαγωγέα, από τον οποίον έχει γίνει δεκτή ανάληψη υποχρέωσης, να υποβάλει ανά τακτά χρονικά διαστήματα στοιχεία σχετικά με την τήρηση της αναληφθείσας υποχρέωσης και να επιτρέπει την εξακρίβωση των συναφών στοιχείων. Τυχόν μη συμμόρφωση προς τις παραπάνω υποχρεώσεις εκλαμβάνεται ως παραβίαση της ανάληψης υποχρέωσης.

[...]

9. Σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης από οποιοδήποτε μέρος της ανάληψης υποχρέωσης, ή σε περίπτωση ανάκλησης της αποδοχής της ανάληψης υποχρέωσης από την Επιτροπή, η αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης ανακαλείται, κατόπιν διαβουλεύσεων, με απόφαση της Επιτροπής ή με κανονισμό της Επιτροπής, όπως πρέπει, και ο προσωρινός δασμός που έχει επιβληθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7 ή ο οριστικός δασμός που έχει επιβληθεί από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 εφαρμόζονται αυτομάτως, υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας είχε την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εκτός αν ο ίδιος ανακάλεσε την ανάληψη υποχρέωσης.

Οιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος ή κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει πληροφορίες που θα περιέχουν εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την παραβίαση μιας ανάληψης υποχρέωσης. Η επακόλουθη αξιολόγηση για το αν υπάρχει παραβίαση ανάληψης υποχρέωσης ή όχι περατώνεται κανονικά εντός έξι μηνών και το αργό-

τερο εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία της δεόντως τεκμηριωμένης αίτησης. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών κατά την παρακολούθηση των αναλήψεων υποχρεώσεων.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Η προσφεύγουσα, Usha Martin Ltd, είναι εταιρία ινδικού δικαίου, η οποία κατασκευάζει συρματόσχοινα και καλώδια από χάλυβα και τα εξάγει, μεταξύ άλλων, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφεύγουσα και η εταιρία Wolf συνέστησαν από κοινού την επιχείρηση Brunton Wolf Wire & Ropes, η οποία εδρεύει στο Ντουμπάι (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα). Η Brunton Wolf Wire & Ropes κατασκευάζει, επίσης, συρματόσχοινα και καλώδια από χάλυβα τα οποία εξάγει στην Ένωση.
- 3 Στις 12 Αυγούστου 1999, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1796/1999 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ουγγαρίας, Ινδίας, Μεξικού, Πολωνίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας, και για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές, καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 217, σ. 1).
- 4 Ο κανονισμός 1796/1999 περιγράφει το σχετικό προϊόν ως συρματόσχοινα και καλώδια από χάλυβα, συμπεριλαμβανομένων των καλωδίων clos, με εξαίρεση τα καλώδια από ανοξείδωτο χάλυβα, των οποίων η μεγαλύτερη διάσταση της εγκάρσιας τομής υπερβαίνει τα 3 χιλιοστά. Δεδομένου ότι όλα τα καλώδια από χάλυβα έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά και την ίδια κατ' ουσία χρήση, παρά τις ενδεχόμενες μεταξύ τους διαφορές στην αρχή και στο τέλος του φάσματος, τα θεσμικά όργανα κατέληξαν ότι όλα τα προϊόντα του φάσματος αποτελούν ένα και το

αυτό προϊόν, καθόσον υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των καλωδίων από χάλυβα που υπάγονται σε γειτονικές ομάδες.

- 5 Ο ατομικός συντελεστής δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, με την αιτιολογική σκέψη 86 του κανονισμού 1796/1999 και το άρθρο 1, παράγραφος 2, αυτού, ήταν 23,8%. Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 1796/1999, από τον επίμαχο δασμό αντιντάμπινγκ απαλλάσσονται τα συρματοσχοίνα και καλώδια από χάλυβα που εξάγονται από εταιρίες, οι οποίες πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων που έγιναν δεκτές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

- 6 Η προσφεύγουσα, με την προταθείσα σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ανάληψη υποχρεώσεων, ανέλαβε, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση να τηρεί τις ελάχιστες ορισθείσες τιμές για τις εξαγωγικές πωλήσεις συρματοσχοίων και καλωδίων από χάλυβα στην Ένωση, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εξάλειψη των ζημιολογικών επιπτώσεων του ντάμπινγκ.

- 7 Η προσφεύγουσα ανέλαβε, επίσης, την υποχρέωση να εκδίδει, για κάθε πώληση του οικείου προϊόντος, τιμολόγιο κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης (στο εξής: τιμολόγιο κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης), δηλαδή τιμολόγιο το οποίο να περιλαμβάνει τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα VI (σημείο 4.1) της αναλήψεως υποχρέωσης. Δυνάμει του σημείου 4.2 της αναλήψεως υποχρέωσης, η προσφεύγουσα δεσμεύεται να μην εκδίδει τέτοιου είδους τιμολόγια για «προϊόντα μη καλυπτόμενα από την αναληφθείσα υποχρέωση». Κατά το σημείο 4.3 της αναλήψεως υποχρέωσης, η προσφεύγουσα «γνωρίζει ότι αν διαπιστωθεί ότι εξέδωσε τα σχετικά τιμολόγια κατά παράβαση των όρων [της εν λόγω] αναληφθείσας υποχρέωσης, η Επιτροπή δικαιούται να κηρύξει άκυρη τη δήλωση πιστότητας που φέρει το επίμαχο τιμολόγιο και να πληροφορήσει σχετικώς τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, και τούτο ανεξαρτήτως της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα να λάβουν κάθε άλλο μέτρο προβλεπόμενο [στο σημείο] 8 [της εν λόγω] αναλήψεως υποχρέωσης».

- 8 Η προσφεύγουσα ανέλαβε, επίσης, την υποχρέωση να κοινοποιεί κάθε τρίμηνο στην Επιτροπή, με λεπτομερείς εκθέσεις, σύμφωνα με τις απαιτούμενες τεχνικές εξειδικεύσεις, όλες τις εκ μέρους της πωλήσεις συρματοσχοίων και καλωδίων από χάλυβα στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των μη καλυπτομένων από την αναληφθείσα υποχρέωση πωλήσεων συρματοσχοίων και καλωδίων από χάλυβα, και να συνεργάζεται με την Επιτροπή παρέχοντάς της κάθε στοιχείο που κρίνει αναγκαίο για τη διασφάλιση της τήρησης της αναληφθείσας υποχρέωσης (σημείο 5 και παραρτήματα II, III, IV και V της αναλήψεως υποχρέωσης).
- 9 Επιπροσθέτως, δυνάμει του σημείου 6 της αναλήψεως υποχρέωσης, η προσφεύγουσα δεσμεύθηκε να μην αθετήσει τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης, συνάπτοντας, επί παραδείγματι, αμέσως ή εμμέσως συμφωνίες συμφηψισμού με πελάτες της στην Ένωση.
- 10 Τέλος, το σημείο 8 της αναλήψεως υποχρέωσης, με τίτλο «Παραβιάσεις ή ανακλήσεις», προβλέπει τα εξής:

«Η [προσφεύγουσα] γνωρίζει ότι, με την επιφύλαξη [του σημείου] 8.3:

- η μη τήρηση της αναληφθείσας υποχρέωσης ή η μη συνεργασία με την [...] Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της τήρησής της θα ερμηνεύεται ως παραβίαση αυτής. Τούτο περιλαμβάνει τη μη εμπρόθεσμη υποβολή των εκθέσεων που απαιτούνται δυνάμει του [σημείου] 5, πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας·
- οσάκις η [...] Επιτροπή έχει ενδείξεις περί μη τήρησης της αναληφθείσας υποχρέωσης, μπορεί να επιβάλει αμέσως προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ, με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού·

- κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε περίπτωση μη τηρήσεως της αναληφθείσας υποχρεώσεως ή ανακλήσεως της αναλήψεως της από την [...] Επιτροπή ή από την [προσφεύγουσα], μπορούν να επιβληθούν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρεώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι παρασχέθηκε στην [προσφεύγουσα] η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς, εκτός αν η ίδια ανακάλεσε την ανάληψη υποχρεώσεως.»
- 11 Δυνάμει του σημείου 1, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως, οι διατάξεις και οι όροι της αναλήψεως υποχρεώσεως εφαρμόζονται όχι μόνο στην προσφεύγουσα, αλλά και σε κάθε συνδεδεμένη με αυτήν εταιρία οπουδήποτε ανά τον κόσμο.
- 12 Με την απόφασή της 1999/572/ΕΚ, της 13ης Αυγούστου 1999, για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ουγγαρίας, Ινδίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μεξικού, Πολωνίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας (ΕΕ L 217, σ. 63), η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, δέχθηκε την προταθείσα από την προσφεύγουσα ανάληψη υποχρεώσεως.
- 13 Στο πλαίσιο έρευνας με σκοπό να διακριβωθεί η τήρηση της αναληφθείσας υποχρεώσεως, σύμφωνα με τα σημεία 5.1 και 5.4 της αναλήψεως υποχρεώσεως, η Επιτροπή επισκέφθηκε τα γραφεία της προσφεύγουσας στην Ινδία και στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο του 2005.
- 14 Με επιστολή της 12ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι, κατόπιν της ανωτέρω έρευνας, εκτιμούσε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε τηρήσει την αναληφθείσα υποχρέωση τρεις φορές και ότι για τον λόγο αυτόν σκόπευε να ανακαλέσει την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως.

- 15 Με επιστολές της 20ής Μαΐου, της 29ης Αυγούστου και της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της σε σχέση με τη διαπίστωση περί μη τηρήσεως της αναληφθείσας υποχρέωσης και την ανάκληση στην οποία σκόπευε να προβεί η Επιτροπή.
- 16 Στις 8 Νοεμβρίου 2005, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1858/2005, της 8ης Νοεμβρίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας μετά από επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (ΕΕ, L 299, σ. 1). Με τον κανονισμό 1858/2005, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι έπρεπε να διατηρηθούν για πέντε επιπλέον έτη τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό 1796/1999 μέτρα αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονταν στις εισαγωγές του οικείου προϊόντος, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας.
- 17 Με την απόφαση 2006/38/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2005, για την τροποποίηση της απόφασεως 1999/572/ΕΚ για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας (ΕΕ 2006, L 22, σ. 54, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή αποφάσισε να ανακαλέσει την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης σε σχέση με τις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα που είχε προτείνει η προσφεύγουσα και, ως εκ τούτου, να τροποποιήσει την απόφαση 1999/572, περί αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης. Παραλλήλως, η Επιτροπή υπέβαλε, στις 23 Δεκεμβρίου 2005, πρόταση κανονισμού στο Συμβούλιο με αντικείμενο την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης και την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ κατά της προσφεύγουσας [έγγραφο COM(2005) 541 τελικό].
- 18 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε τρεις περιπτώσεις μη τηρήσεως της αναληφθείσας υποχρέωσης. Πρώτον, από τον έλεγχο των λογιστικών εγγράφων της προσφεύγουσας προέκυψε ότι σημαντικές ποσότητες του οικείου προϊόντος, οι οποίες δεν καλύπτονταν από την αναληφθείσα υποχρέωση, δεν είχαν δηλωθεί στις τριμηνιαίες εκθέσεις για τις πωλήσεις που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα

στην Επιτροπή, αντιθέτως προς τα προβλεπόμενα στο σημείο 5.2 και στο παράρτημα IV, πρώτο εδάφιο, της αναλήψεως υποχρέωσης. Δεύτερον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα εν λόγω εμπορεύματα είχαν πωληθεί από την προσφεύγουσα, κατά παράβαση των σημείων 4.2 και 4.3 της αναλήψεως υποχρέωσης, στους συνδεδεμένους εισαγωγείς της στο Ηνωμένο Βασίλειο και στη Δανία και είχαν συμπεριληφθεί στα τιμολόγια που είχαν εκδοθεί κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης. Τρίτον, από την επίσκεψη επαληθεύσεως στα γραφεία της Brunton Wolf Wire & Ropes στο Ντουμπάι προέκυψε ότι ορισμένα συρματοσχοινα από χάλυβα είχαν εξαχθεί στην Ένωση από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και είχαν δηλωθεί ως καταγωγής Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων ενώ, στην πραγματικότητα, ήταν ινδικής καταγωγής.

- 19 Κατόπιν των ανωτέρω, το Συμβούλιο εξέδωσε στις 23 Ιανουαρίου 2006 τον κανονισμό (ΕΚ) 121/2006, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1858/2005 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματοσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας (ΕΕ L 22, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Δυνάμει του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η προσφεύγουσα διαγράφηκε από τον κατάλογο των εταιριών που απαλλάσσονταν από οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, επί των εισαγωγών του οικείου προϊόντος, το οποίο κατασκεύαζε και εξήγαγε στην Ένωση η προσφεύγουσα, θεσπίστηκε ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ με συντελεστή 23,8% που είχε επιβληθεί στην προσφεύγουσα δυνάμει της αιτιολογικής σκέψεως 86 και του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1796/1999, η ισχύς του οποίου είχε παραταθεί με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1858/2005.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 19 Απριλίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 21 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου μεταβλήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πέμπτο τμήμα στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

22 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Μαρτίου 2010.

23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον την αφορά και ανακαλεί την αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεως σχετικά με τις προγενεστέρως ισχύουσες ελάχιστες τιμές·

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον την αφορά και θέτει σε εφαρμογή την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

26 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, πρώτον, από προσβολή της αρχής της αναλογικότητας και, δεύτερον, από πλάνη περί το δίκαιο, έλλειψη αιτιολογίας και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά την προέλευση των οικείων προϊόντων.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από προσβολή της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, οι δύο παρατυπίες που διαπίστωσε η Επιτροπή, πρώτον, η παράλειψη υποβολής εκθέσεως για τις μη καλυπτόμενες από

την αναληφθείσα υποχρέωση πωλήσεις και, δεύτερον, η έκδοση τιμολογίων κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης, δεν συνιστούν σημαντικές παραβιάσεις της αναληφθείσας υποχρέωσης που να παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επιβάλει στην προσφεύγουσα μια τόσο σοβαρή κύρωση όπως η ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης. Η Επιτροπή θα μπορούσε να επιβάλει στην προσφεύγουσα λιγότερο επαχθείς κυρώσεις, όπως να την καλέσει να μη διαπράξει εκ νέου το ίδιο σφάλμα στο μέλλον.

28 Κατά το άρθρο 5 ΕΚ, η δράση της Κοινότητας δεν πρέπει να υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, η προβλεπόμενη από τη Συνθήκη ΕΚ αρχή της αναλογικότητας απαιτεί τα μέσα που χρησιμοποιούν τα θεσμικά όργανα να είναι ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Επιπροσθέτως, η νομολογία προβλέπει ότι η αρχή της αναλογικότητας, ως γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, απαιτεί οι πράξεις των θεσμικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια του καταλλήλου και αναγκαίου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η επίδικη ρύθμιση, εξυπακουμένου ότι, οσάκις υφίσταται επιλογή μεταξύ περισσοτέρων πρόσφορων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο καταναγκαστικό και τα προξενούμενα μειονεκτήματα δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

29 Η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας είναι, εν προκειμένω, ακόμη σημαντικότερη για την προσφεύγουσα, καθόσον η Επιτροπή, όταν αποφασίζει την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης δυνάμει του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού, διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως, κατά την άσκηση της οποίας οφείλει να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.

30 Συναφώς, είναι προφανές ότι η ανάκληση της αποδοχής μιας αναλήψεως υποχρέωσης συνιστά σοβαρό μέτρο, το οποίο επηρεάζει σημαντικά τις δραστηριότητες της οικείας επιχειρήσεως και ότι, συνεπώς, πρόκειται για προδήλως δυσανάλογο μέτρο, αν δεν διαπιστωθεί σοβαρή παραβίαση της αναληφθείσας υποχρέωσης.

- 31 Πάντως, εν προκειμένω, όσον αφορά την πρώτη παραβίαση που διαπίστωσε η Επιτροπή, δεν αμφισβητείται ότι οι εξαγωγές για τις οποίες δεν υποβλήθηκε η τριμηνιαία έκθεση δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της αναληφθείσας υποχρεώσεως. Ως εκ τούτου, η παράλειψη αυτή δεν επέφερε καμία ουσιώδη βλάβη στα συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας. Δεδομένου ότι η ανάληψη υποχρεώσεως σκοπεί να παράσχει ενδεχόμενο πλεονέκτημα σε εξαγωγέα, διασφαλίζοντας ταυτοχρόνως στην κοινοτική βιομηχανία μια ελάχιστη προστασία, η επίμαχη παραβίαση δεν μπορεί να κριθεί ουσιώδης.
- 32 Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η αθέτηση της υποχρεώσεως συντάξεως εκθέσεως για τις μη καλυπτόμενες από την αναληφθείσα υποχρέωση πωλήσεις, δεν διακυβεύει την επιδίωξη του κύριου σκοπού της αναλήψεως υποχρεώσεως, ήτοι την τήρηση της ελάχιστης τιμής εισαγωγής. Η προσφεύγουσα τηρούσε πάντα την εν λόγω κύρια υποχρέωση. Τούτο είναι τοσούτω μάλλον αληθές, καθόσον από τα στοιχεία που αντλούνται από τις τριμηνιαίες εκθέσεις όλων των πωλήσεων, κι όχι μόνον όσων αφορούν την ανάληψη υποχρεώσεως, προκύπτει τι έχει εξαχθεί κατά τη δήλωση συγκεκριμένης επιχειρήσεως και όχι τι ακριβώς έχει όντως εξαχθεί. Τα στοιχεία που αντλούνται από τις τριμηνιαίες εκθέσεις έχουν, συνεπώς, μόνον ενδεικτική αξία. Επιπροσθέτως, το ανθρώπινο σφάλμα που συνίσταται στην παράλειψη συντάξεως εκθέσεως για μικρή περίοδο αφορώσα ορισμένες μη καλυπτόμενες από την αναληφθείσα υποχρέωση πωλήσεις δεν διακυβεύει «την προσήκουσα εκπλήρωση της αναληφθείσας υποχρεώσεως».
- 33 Η προσφεύγουσα διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η ανάληψη υποχρεώσεως αφορούσε έξι έτη και ότι η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της έρευνάς της, έλαβε υπόψη μόνο χρονικό διάστημα 24 μηνών. Για το εν λόγω χρονικό διάστημα των 24 μηνών, η Επιτροπή διαπίστωσε απλώς και μόνον ότι δεν είχαν περιληφθεί σε τριμηνιαία έκθεση συναλλαγές περίπου 150 τόνων. Ως εκ τούτου, η πρώτη διαπιστωθείσα παραβίαση αφορούσε μόνον ένα τρίμηνο σε διάστημα έξι ετών.
- 34 Όσον αφορά τη δεύτερη παραβίαση που διαπίστωσε η Επιτροπή, η οποία συνίστατο στην εσφαλμένη συμπερίληψη σε τιμολόγια εκδοθέντα κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρεώσεως πωλήσεων του οικείου προϊόντος, οι οποίες δεν καλύπτονταν

από την αναληφθείσα υποχρέωση, η προσφεύγουσα φρονεί, επίσης, ότι είναι ήσσο-νος σημασίας. Συναφώς, το γεγονός ότι μπορεί να υπήρξε σύγχυση σχετικά με το αν έπρεπε να εκδοθούν τιμολόγια κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης για προϊόντα που δεν καλύπτονταν απ' αυτή δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την τήρηση της αναληφθείσας υποχρέωσης.

35 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επί των επίμαχων εισαγωγών είχαν καταβληθεί στο σύνολό τους και ότι η προσφεύγουσα δεν επιχείρησε να αποφύγει την πληρωμή τους. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προσέθεσε, επί του θέματος αυτού, ότι είχε παράσχει στην Επιτροπή, με δύο τηλεομοιοτυπίες της 14ης και 30ής Μαρτίου 2005, αποδείξεις πληρωμής των οικείων δασμών αντιντάμπινγκ. Το γεγονός της πληρωμής των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ είχε αναγνωρισθεί από τους διαδίκους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, αμφισβητήθηκε δε για πρώτη φορά από την Επιτροπή και το Συμβούλιο με τα υπομνήματά τους ανταπαντήσεως.

36 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα είναι της γνώμης ότι η αναληφθείσα υποχρέωση τηρήθηκε ως προς τα κύρια σημεία της, δεδομένου ότι τηρήθηκαν οι ελάχιστες τιμές για τα καλυπτόμενα απ' αυτήν προϊόντα και καταβλήθηκαν οι δασμοί αντιντάμπινγκ για τα προϊόντα που δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης αυτής.

37 Για την προσφεύγουσα, οι σχετικές με τις τριμηνιαίες εκθέσεις και τα κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης εκδοθέντα τιμολόγια παραβιάσεις που διαπίστωσε η Επιτροπή και παραδέχθηκε η προσφεύγουσα είναι ασήμαντες παραβιάσεις τεχνικής φύσεως. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ουδέποτε παραδέχθηκε ότι οι παραβιάσεις αυτές ήταν σοβαρές και προσθέτει ότι για τον καθορισμό της κυρώσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός σπουδαιότητας της παραβίασεως.

38 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το δραστικό μέτρο της ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης, με όλες τις συνέπειες που τούτο συνεπάγεται, λόγω ενός τόσο ασήμαντου, όπως εν προκειμένω, ανθρώπινου σφάλματος διοικητικής φύσεως, είναι δυσανάλογο και αποτελεί προδήλως δυσανάλογη αντίδραση,

η οποία προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας. Όλοι οι επιδιωκόμενοι σκοποί θα μπορούσαν να επιτευχθούν με λιγότερο δραστικά μέτρα.

- 39 Εξάλλου, ο δυσανάλογος χαρακτήρας της ανακλήσεως της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως προσκρούει επίσης, κατά την προσφεύγουσα, στο άρθρο 15 της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ), το οποίο προβλέπει σε βάρος των αναπτυγμένων χωρών, όπως αυτές που απαρτίζουν την Ένωση, ότι «κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων για τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ βάσει της παρούσας συμφωνίας, οι ανεπτυγμένες χώρες μέλη οφείλουν να λαμβάνουν ιδιαιτέρως υπόψη τις ειδικές ανάγκες των αναπτυσσομένων χωρών μελών». Το άρθρο 15 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ έχει την έννοια ότι πρέπει να λαμβάνεται ειδικώς υπόψη η σύναψη τέτοιου είδους συμφωνιών με τις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη. Η υποχρέωση αυτή που απορρέει από το άρθρο 15 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτείνεται, πέρα από τη σύναψη των συμφωνιών αυτών, και στην παρακολούθηση της εφαρμογής τους.
- 40 Η Επιτροπή απέκλεισε εσφαλμένως, με τις αιτιολογικές σκέψεις 34 και 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την εφαρμογή του άρθρου 15 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, εκτιμώντας ότι, εν προκειμένω, επρόκειτο για πολυεθνικό όμιλο εταιριών. Η δομή της εταιρίας δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι η Ινδία είναι αναπτυσσόμενη χώρα κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως και το άρθρο 15 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ έχει εφαρμογή λόγω του ότι η προσφεύγουσα εδρεύει στην Ινδία.
- 41 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, η ανάκληση αναλήψεως υποχρεώσεως λόγω ασήμαντου σφάλματος διοικητικής φύσεως είναι εντελώς αντίθετη προς το πνεύμα του άρθρου 15 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Από το γράμμα της ίδιας της αναλήψεως υποχρεώσεως καθίσταται σαφές ότι είναι δύσκολη η συμμόρφωση με κάθε λεπτομερή ρυθμισή της. Μολονότι η προσφεύγουσα κατανοεί ότι η ουσιαστική παραβίαση αναληφθείσας υποχρεώσεως μπορεί να συνεπάγεται την ανάκληση της αποδοχής της, δεν αντιλαμβάνεται πώς ένα απλό σφάλμα διοικητικής φύσεως μπορεί να έχει την ίδια έννομη συνέπεια. Λαμβανομένου υπόψη ότι δεν πρόκειται, εν προκειμένω, για σημαντική παραβίαση της αναληφθείσας υποχρεώσεως, καθόσον η προσφεύγουσα έχει αποδείξει αδιαλείπτως στην Επιτροπή την καλή πίστη της εδώ και πολλά έτη και ήταν πάντα διατεθειμένη να υποστεί ελέγχους, δεν θεωρεί

δικαιολογημένη την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως. Σε μια τέτοια περίπτωση, κατά την οποία η εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως θέτει σε μεγάλο κίνδυνο τους εξαγωγείς αναπτυσσόμενων χωρών, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι δυσανάλογο μέτρο η απόφαση να τεθεί τέλος στην ανωτέρω ανάληψη υποχρεώσεως λόγω παραβιάσεων ήσσονος σημασίας κατά την κρίση της προσφεύγουσας.

- 42 Με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη θέση της Επιτροπής και του Συμβουλίου, κατά την οποία, αφενός, κάθε παράλειψη στην επιστολή αναλήψεως υποχρεώσεως συνιστά επαρκή λόγο για την ανάκληση της αποδοχής της και, αφετέρου, δεν γίνεται διάκριση αναλόγως της βαρύτητας των παραλείψεων. Η νομολογία στην οποία τα θεσμικά όργανα στηρίζουν τη θέση αυτή αφορά εντελώς διαφορετικές περιστάσεις από τις επίμαχες εν προκειμένω. Για την προσφεύγουσα, αντιθέτως, το ζήτημα που τίθεται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι πόσο σοβαρή πρέπει να είναι μια παραβίαση προκειμένου να δικαιολογεί την ανάκληση της αποδοχής μιας αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 43 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 44 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η νομιμότητα μιας κοινοτικής ρυθμίσεως εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι τα μέσα που εφαρμόζει είναι κατάλληλα για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται νομίμως από την εν λόγω ρύθμιση και δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξή του, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων,

πρέπει να χρησιμοποιείται, κατ' αρχήν, το λιγότερο επαχθές (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψη 69· της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, T-87/98, International Potash Company κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-3179, σκέψη 39, και της 4ης Ιουλίου 2002, T-340/99, Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-2905, σκέψη 112).

- 45 Πάντως, όταν πρόκειται για τομέα όπως η κοινή εμπορική πολιτική, στον οποίο ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η οποία αντιστοιχεί προς τις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτει η Συνθήκη, μόνον ο προδήλως ακατάλληλος χαρακτήρας ενός μέτρου που λαμβάνεται, σε σχέση με τον σκοπό με την επίτευξη του οποίου είναι επιφορτισμένο το αρμόδιο όργανο, μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. απόφαση NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψεις 70 και 71 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 46 Αυτή η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, εν προκειμένω, ο κοινοτικός νομοθέτης αντιστοιχεί στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται, κατά πάγια νομολογία, στα κοινοτικά όργανα όταν προβαίνουν, κατ' εφαρμογήν των βασικών κανονισμών, σε συγκεκριμένες ενέργειες για τη λήψη προστατευτικών μέτρων αντιντάμπινγκ (απόφαση του Πρωτοδικείου NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 72· βλ., επίσης, συναφώς απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1983, 191/82, Fediol κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2913, σκέψη 30, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, T-163/94 και T-165/94, NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1381, σκέψεις 70 και 113).
- 47 Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του δικαστή πρέπει να περιορίζεται, στον τομέα της προστασίας από τα μέτρα ντάμπινγκ, στο ζήτημα αν τα μέτρα που θέσπισε ο κοινοτικός νομοθέτης είναι προδήλως ακατάλληλα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό (αποφάσεις NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 73, και Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 115).

- 48 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε διτώς την επίμαχη αναληφθείσα υποχρέωση, αφενός, αθετώντας την υποχρέωσή της να υποβάλλει τριμηνιαίες εκθέσεις για τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος που δεν καλύπτονταν από την αναληφθείσα υποχρέωση (σημείο 5.2 και παράρτημα IV, πρώτο εδάφιο, της αναλήψεως υποχρέωσης) και, αφετέρου, αθετώντας την υποχρέωσή της να μην εκδώσει τιμολόγια κατά τους όρους της αναληφθείσας υποχρέωσης για τα προϊόντα που δεν καλύπτονταν απ' αυτή (σημεία 4.1 και 4.2 της αναλήψεως υποχρέωσης).
- 49 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως ότι οι δύο παρατυπίες που διαπίστωσε η Επιτροπή δεν συνιστούν σημαντικές παραβιάσεις της αναληφθείσας υποχρέωσης που να παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επιβάλει στην προσφεύγουσα μια τόσο σοβαρή κύρωση όπως η ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης. Δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, η Επιτροπή θα μπορούσε να επιβάλει στην προσφεύγουσα λιγότερο επαχθείς κυρώσεις, όπως να την καλέσει να μη διαπράξει εκ νέου το ίδιο σφάλμα στο μέλλον, το οποίο, άλλωστε είχε υποσχεθεί η προσφεύγουσα στην Επιτροπή.
- 50 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 51 Ειδικότερα, πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 8, παράγραφοι 7 και 9, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι κάθε παραβίαση αναληφθείσας υποχρέωσης ή της υποχρέωσης συνεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής και της εποπτείας της τήρησης της εν λόγω αναληφθείσας υποχρέωσης αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να ανακαλέσει την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης και να επιβάλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ και τη ζημία και ότι παρασχέθηκε στον οικείο εξαγωγέα η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς (βλ., συναφώς, απόφαση Arne Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 118). Επισημαίνεται, σχετικώς, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται εν προκειμένω.

- 52 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά τη νομολογία, η μη τήρηση αναληφθείσας υποχρέωσης αρκεί αυτή καθαυτή για την ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως της (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2000, T-51/96, *Miwon* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1841, σκέψη 52, και *Arne Mathisen* κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 57).
- 53 Δεύτερον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η αρχή της αναλογικότητας έχει εφαρμογή επί του ζητήματος αν το ύψος των επιβαλλομένων δασμών αντιντάμπινγκ είναι κατάλληλο από πλευράς της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία (βλ., συναφώς, απόφαση της 1ης Απριλίου 1993, C-136/91, *Findling Wälzlager*, Συλλογή 1993, σ. I-1793, σκέψη 13), δεν έχει αντιθέτως εφαρμογή επί του ζητήματος της καθαυτού επιβολής των εν λόγω δασμών (απόφαση *Arne Mathisen* κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 121).
- 54 Η ανάκληση της αποδοχής της αναλήψεως υποχρέωσης συνεπάγεται την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ επί των οικείων εισαγωγών της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, εν προκειμένω, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, αφενός, τέθηκε σε εφαρμογή η επίμαχη ανάκληση, βάσει της προσβαλλομένης απόφασης, της αναλήψεως υποχρέωσης, με τροποποίηση του κανονισμού 1858/2005 και, αφετέρου, διαγράφηκε η προσφεύγουσα από τον κατάλογο των εταιριών που απαλλάσσονται από την καταβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, και σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, επί των οικείων εισαγωγών της προσφεύγουσας είναι επιβλητέος οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ με συντελεστή 23,8%, ο οποίος προκύπτει βάσει των πραγματικών περιστατικών που αποδείχθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας, η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης, γεγονός το οποίο ισοδυναμεί, επομένως, με την καθαυτή επιβολή τέτοιου είδους δασμών.
- 55 Επομένως, η νομιμότητα της ανακλήσεως της αποδοχής αναλήψεως υποχρέωσης δεν μπορεί να τεθεί καθ' εαυτήν υπό αμφισβήτηση από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας (βλ., συναφώς, απόφαση *Arne Mathisen* κατά Συμβουλίου, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 122).

- 56 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από προσβολή της αρχής της αναλογικότητας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, έλλειψη αιτιολογίας και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά την προέλευση των οικείων προϊόντων

- 57 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά, κατά την προσφεύγουσα, την τρίτη περίπτωση παραβιάσεως της αναληφθείσας υποχρέωσης που διαπίστωσαν τα θεσμικά όργανα όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων που κατασκευάστηκαν στο Ντουμπάι, και όχι τις προβαλλόμενες παραβιάσεις στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Πάντως, από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορούσε να ανακαλέσει την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης χωρίς να προσβάλει την αρχή της αναλογικότητας.
- 58 Ως εκ τούτου, καθόσον ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου και της Επιτροπής, σύμφωνα με τα αιτήματά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) **Καταδικάζει την Usha Martin Ltd στα δικαστικά έξοδα.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Σεπτεμβρίου 2010.

(υπογραφές)